

12 המישפטים

הגדולים

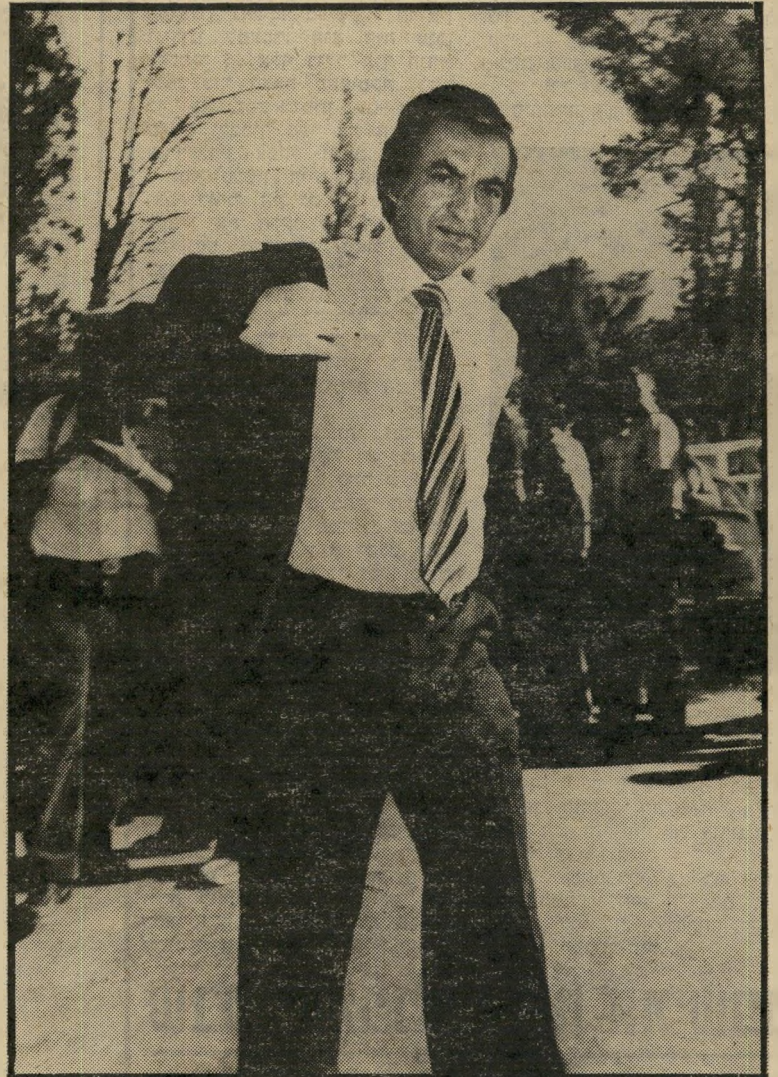

של הדיילת והדוגמנית מיכל אדר (מתחרו עם חדר), בפרבר של רעננה. בדירה היו ידידה של הדיילת, הקברניט עקיבא פרסמן, שהתגורר עמה שם ואשר חזר באותו יום מטיסה לציריך. בחיפוש שנערך בדירה נמצאו עשרות קילוגרמים של מטיליזנה. עוד המישרה מחפשת, הגיעו במכונית שני אברכים מירושלים, שנחשדו עליידי המישרה כי באו לקנות מהזהב המבורח. חקירה מסועפת של פרסמן, של אשתו ושל הדיילת אהובתו, הביאו בסופר-שלי דבר להגשת כתב-אישום נגד פרסמן, אדר ואחד האברכים.

שנה שלמה העלו התובעות עדנה ארבל ושרה דותן עדייתביעה בפני השופט מנחם אילן, נערך גם ביקור במקום, והנאשמים עצמם העידו. רק פסק-הדין טרם ניתן עד היום.

ביום החיפוש בדירה לא נעצרה מיכל, מפני שחשה ברע אחרי הפלה. בינתיים הצליחה הדיילת להיכנס שוב להריון וללדת את בנה במזל-טוב. היא הצליחה לעשות כל זאת עוד לפני מתן פסק-הדין.

פרסמן בבית-המישפט

שמואל פלאטו-שרון בדרך לבית-המישפט

תשרי: שוחד בחירות

כתב-האישום נגד שמואל פלאטו-שרון הוגש בשלהי השנה הקודמת והסעיר את המדינה. היה זה אחרי מאבק ממושך שבו הוטרה חסינותו של האיש הבודד בכנסת, והוא הועמד לדין על עבירות שונות של שוחד בוחרים, קניית קולות ועוד עבירות על חוק הבחירות. המישפט החל בקול תרועה גדולה, כאשר אמצעי-התיקשות מכתרים את אולם בית-מישפט השלום בירושלים, שם נערך מישפטי של הח"כ ושני נאשמים אחרים, ז'אק בראודיס ויעקב הלפון. אולם מהר מאוד התברר, כי מה שאמור היה להיות מישפט מבריק ומסחרר הפך לסידרה אינסופית של ישיבות משעממות. אחד אחרי השני עלו תושבי עיריות-פיתוח על דוכן ה-עדים, ונחקרו ארוכות עליידי פרקליט מחוז ירושלים מיכאל קירש, ועליידי סניי גוריהם של הנאשמים, שלמה טוסיטהקה, יצחק לאלו ואמנון זכרוני.

שלוש פעמים בשבוע, במשך שנה תמי-מה, חזרה על עצמה ההצגה הקבועה באולם האבן בבית-מישפט השלום בירושלים. פלאטו-שרון קיבל שיחרור מהופעה לכל ישיבות בית-המישפט, לבל יפגע הדבר בפעילותו הציבורית בכנסת. חלפון התליט כי עורך-דין צמוד למישפט, שסופו אינו נראה עדיין, הוא עניין יקר מדי, ושיחרר את זכרוני. עיתונאים נמנעו אפילו מלעבור ליד האולם המפנק.

כאשר הסתיימה פרשת התביעה, הגישו הסניגורים סיכומי-ביניים, במטרה לזכות את שולחיהם בלי צורך להשיב לאשמה. בית-המישפט דחה טענה זו, והחלה פרשת עדייהגנה. רק עדותו של הנאשם מס' 1, עוררה עניין קלוש מחודש.

אפילו עדויות ההגנה טרם נסתיימו, ו-עדיין צפויות עדויותיהם של בראודיס וחלפון, ואולי עדים נוספים. לפסק-הדין בתיק אין עדיין לחזות בעתיד הקרוב, ויתכן שיופיע שוב בין מישפטי השנה הבאה.

חשוון: זהב במרומים

קברניט בכיר בחברת אל על ודוגי מנית יפהפיה היו גיבוריו של מישפט

ניסלו: מקרקעין בשטח כבוש

למישפט הבינלאומי בהרחבה רבה, הפכה מאז אכניסוד לעשרות מאמרים שהופיעו בספרות המישפטית ברחבי העולם. החלטתה זו באה זמן קצר אחרי החי-לטה בעניינו של יסאם אל-שכעה, שקבעה כי הליכי גירושו מן הארץ היו בלתי-תקינים. בסידרה של החלטות מדיניות הראה הבג"ץ כי כוחו רב לו בקביעות המדיניות של ישראל.

הפר תקדים מבחינת חשיבותו ה-מדינית היה הבג"ץ שהגישו 17 בעלי אדמות ערביים באילון-מורה. בעזרת עורכי-כיהדין אליאס חורי ואמנון זכרוני, ביקשו התושבים כי אנשי גוש-אמונים ומדינת-ישראל יפנו את האדמות שנלקחו מהם שלא כדיו.

המדובר היה במאות דונמים של קרקע, שנתפסו עליידי המדינה והוקדשו להתנ-חלות אילון-מורה. העותרים טענו, כי לפי המישפט הבינלאומי אין אפשרות למדינה הכובשת לתפוס שטחים השייכים לאזרחים בשטח כבוש. המקרה היחיד שבו מכיר המישפט הבינלאומי בתפיסה כזו, הוא כאשר יש צורך באדמות בגלל סיבות ביטחוניות. בית-המישפט התיר להגיש שא-לון לרמטכ"ל, כדי לברר אם אמנם היה צורך ביטחוני בתפיסת הקרקעות הללו.

השובות הרמטכ"ל ושתיקתו הרועמת של שר-הביטחון דאו, עזר וייצמן, הביאו את בית-המישפט הגבוה לצדק להחליט, על סמך המישפט הבינלאומי, כי על ה-מדינה לפנות את אדמות העותרים ולהח-זירן להם תוך 30 יום.

השטחים לא פונו בזמן שנקבע עליידי בית-המישפט, הממשלה נתנה ארכה נוספת לפינוי, ואז הגישו העותרים בקשה נוספת לבית-המישפט, כדי שיצווה על המדינה לכבד את החלטת הבג"ץ.

כאשר הגיע מועד העתירה להתברר, הסתבר כי המדינה כבר פינתה את המקום, בערך ששים יום אחרי הצו הראשון. לכן זכו העותרים בהוצאות מישפט בלבד. החלטתו זו של הבג"ץ — שישב בהרכב הגדול ביותר שלו מועלם, בראשותו של הנשיא משה לנדוי — אשר התייחסה

השופט לנדוי על כס המישפט